Smaranda Oțeanu Bunea, File de critică muzicală on line

(Grigore Constantinescu – 31 octombrie 2012)

De aproape un deceniu, presa devine din ce în ce mai avară cu spațiul acordat articolelor culturale, în special cu cele despre muzică. Ca întotdeauna, muzicologul Smaranda Oțeanu Bunea a propus o soluție de compensație a absențelor cronicii muzicale din publicații, lansând în colaborare cu CIMEC formula on-line. De ce? Pentru ideea că evenimentele stagiunilor nu sunt astfel lipsite de comentariile necesare. Totuși, într-un anumit moment, soluția aceasta avea, la rândul ei, nevoie de o recompensare, prin editarea tipografică, în volum, a materialelor difuzate inițial pe Internet. Iată, pentru cititor, explicația apariției recente a primului volum cu **File din cronica muzicală on line**, semnat de Smaranda Oțeanu Bunea la editura PEGASUS PRESS. Pentru cine cunoaște condeiul de critic al autoarei, nicio surpriză. Lectorul reîntâlnește trăsăturile care alcătuiesc stilul condeierului, de mai multe decenii, într-o formă de excelență publicistică activă, incisivă chiar, nu lipsită de culorile unei comunicări cu luminițe de ironie, observații pertinente și un nedezmințit profesionalism.

Timpul cronicilor acestui volum se măsoară în zile și ani (septembrie 2005-septembrie 2011), între evenimente de aceeași amploare (Festivalul „George Enescu ediția XVII - ediția XX). Sprijinit de coloanele templului muzicii, cronicarul privește, comentează, cântărește valori, personalități, formulează decizii pro sau contra. Parcurgând aceste cronici așezate acum pe „File", nu pe ecran de computer ci pe hârtie, am senzația unei convorbiri așteptate, cu rememorări sau previziuni, cu argumente de proiecte, la care se adaugă alte reușite și itinerarii parcurse. În anii tinereții, au existat cărți cu aceeași semnătură, incluzând relatări, eseuri, reportaje despre locuri necunoscute nouă (Ceylon, Nigeria sau alte repere ale Planetei Pământ). Acum recitim drumurile în lume întreprinse de directorul Operei Comice pentru copii, împreună cu teatrul fondat acum aproape un deceniu și jumătate, dar și despre alți artiști, alte premiere, alte inițiative. Trebuiau păstrate în bibliotecă aceste materiale, căci dacă se taie electricitatea și computerul tace, le poți citi totuși, chiar în secolul XX, la lumina lumânării, ca pe vremea lui Anton Pann.

Timpul și spațiul, economic repartizate scrierilor de cronicar, nu ne permit inventarierea titlurilor sau textelor comentate acum în grabă, aflate în cele peste 300 de file ale cărții. Am ales măcar un titlu: „Sfaturi practice despre cum se poate îngropa o capodoperă" (firește este vorba de Oedipe-ul enescian"). Aș mai adăuga și epilogul volumului întâi, intitulat „Gânduri", scris la finalul ultimei corecturi tipografice: „...am și regrete, și nedisimulate bucurii..." Impresia aceasta va stărui și la cei care citesc în amănunt, cu atenție, acest volum în care se află, din scoarță în scoarță, speranțe, judecăți și împliniri sub semnătura de magistrat al criticii muzicale, Smaranda Oțeanu Bunea.